

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل
۰۳ اکتوبر ۲۰۲۱

استفاده ابزاری پاکستان از طالب!

شنبه ۱۰ میزان ۱۴۰۰ - کابل: هرگاه به خاطرتان مانده باشد، چندی قبل مطلبی معنون به "پاکستان استاد استفاده ابزاری از دیگران" در ۶ قسمت، خدمت شما خوانندگان عزیز تقدیم داشتم و در آنجا یادآور گردیدم که برای زمامداران پاکستان، تمام دوستی ها و دشمنی ها با افراد، اشخاص، حاکمیت ها می خواهند همسایه باشند و یا در آن سر دنیا، فقط روی یک محور عیار گردیده است که آنهم جز حفظ منافع پاکستان در هر حالت چیز دیگری نمی باشد.

هنوز به گفته مردم رنگ قلم آن نوشته ها خشک نگردیده و طالب قادر نشده در داخل و یا خارج از افغانستان، حاکمیتش را رسمیت ببخشد، امروز شنیدیم که "عمران خان" صدراعظم پاکستان ضمن مصاحبه اش با رسانه ها رسماً و علناً اعلام داشت که با میانجیگری "طالبان افغانستان" مذاکرات شان را با "تحریک طلبه های پاکستان" جهت رسیدن به یک آتش بس آغاز نموده اند. هرچند "تحریک طلبه های پاکستان" این ادعا را رد نمود و از جانب "طالبان افغانستان" نیز در مورد صحبتی صورت نگرفته، مگر دیده می شود که دولت پاکستان با این کار بالفعل به چند نکته اعتراف می نماید:

۱- در حالی که تا هنوز دولت پاکستان حاکمیت طالبان را به رسمیت نشناخته و این شناسایی را، به تصمیم جمعی همسایگان محول و معطل نموده است، تا جایی که دیده می شود بالفعل آنها را به رسمیت شناخته است، در غیر آن از یک نیروئی که خود به رسمیت نمی شناسد، میانجیگری نمی خواست.

۲- "عمران خان" علی رغم این که خود پشتون است، مگر در اینجا به مثابه ابزار بیجان سرمایه پنجابی و استخبارات نظامی آن ISI در دشمنی با قوم پشتون که مرکز ثقل تحریک طلبه های پاکستانی از آنها به وجود آمده، حرکت نموده، قبل از آن که طالب بتواند در افغانستان حاکمیت خود را رسمیت بخشد، بخشی از آنها به خصوص "شبکه حقانی" را که در جریان ۲۰ سال اخیر بیشترین فضای باز آنها در مناطق تحت سلطه "تحریک طلبه های پاکستان" از پنجاب گرفته تا صوبه سرحد و از سند گرفته تا ایالت بلوچستان آن کشور بود، با متحدین قومی آنها در تقابل قرار داده از آنها می خواهد در ازای کمکهای ارتش پاکستان و ISI در جریان دو دهه اخیر، ادای دین نموده، دشمنان حاکمیت پنجابی ها را زیر عنوان مصالحه دست بسته تسلیم آنها نماید، یعنی آگاهانه و هدفمندانه دشمنی بین پشتونهای دو طرف دیورند به وجود می آورد.

۳- تا جایی که از مطالعه اوضاع بر می آید، زمامداران پاکستان بسیار آگاهانه و قبل از آن که طالب بتواند روی پای خود بایستد، چنین توقعی را از آنها دارد. علت این عجله از یک جانب بر می گردد به بی ریشه بودن باند "حقانی" در

بین مجموع ملت افغانستان و حتا بین طالب ها. یعنی زمامداران پاکستان به خصوص ISI با شناختی که از عدم مقبولیت و میزان نفرتی که مردم افغانستان از "شبکه حقانی" در کل دارند، می خواهند این نهاد تروریستی را وادار سازند تا زیر نام مذاکرات صلح، متحدین دیروزی شان را دو دسته تقدیم دولت پاکستان نمایند، چه بسا ادامه قدرت آنها را در حاکمیت آینده طالب، منوط به اجرای موفقانه این خواست نموده باشند.

۴- زمامداران پاکستان با این حرکت حساب شده، می خواهند بین ترکیب نا متجانس "تحریک طلبه های پاکستان" که بیشتر افراد آنها از اقوام غیر پنجابی می باشند، نفاق انداخته با زیر سؤال بردن روابط قومی پشتونها در دو طرف سرحد، تحریک طلبه های پاکستان" را از درون منفجر و جند پارچه بسازد.

هموطنان گرامی!

هرگاه طرح جدید دولت پاکستان را در جهت حل منازعات آنها با "تحریک طلبه دهای پاکستان" نخستین گام استفاده ابزاری از طالب در حاکمیت به شمار آوریم، می باید بپذیریم که چنین استفاده هائی در همین جا متوقف نشده، می باید منتظر باشیم و ببینیم که دیگر در چه ساحاتی از گوساله های سامری طالب، بهره کشی خواهند نمود.

مبارزه علیه امپریالیسم، جز لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!